Дѣдо попе, хазѫр си дошел да ръсиш, я дай на жената една вода.

Дѣдо, дѣдо, кой ти изѣде хлѣб-о.

Дѣ е калугера, а дѣ му е капата.

Дѣ е магарето, дѣ е камилата.

Дѣ е на магарето опашката, дѣ е на камилата оното.

Дѣ е на камилата опашката, дѣ сѫ на магарето ушитѣ.

Девет баби я́ ковѫтъ.

Дѣ знае вълкът да се сърди.

Дѣка падне, нека грохне.

Дѣка се чуло видѣло, вълци овци да пасѫт. Велес.

Дѣ кого боли, там се и стиска.

Дѣ кого сърби, там се чеше.

Дѣ кудкудечат, а дѣ носят кокошкитѣ.

Дѣ кудкодечи пѣтелът, дѣ носят кокошкитѣ.

Дѣли са като крастава коза от стадото.

Дѣли като бабата к . . .

Дѣли като баба о . . .

Дѣ ма боли, дѣ ма ти растриваш.

Дѣ на камилата . . ., дѣ на магарето . . .

Дѣ нѣма жена, нѣма и кѫща.

Дѣ отиваш малко? — При много.

Дѣ отидох, лельо, сé ма биха.

Дѣ отходяш добро? — Въз друго добро.

Дѣ подкова запращи, там ще хлопот и клещи.

Дѣ си правдо? — Тука съм, ами като и аз ѣдох.

Дѣ срала врана, там да я сложим.

Дѣ стои Господ, та слуша.

Дѣ сѣдне там и остане.

Дѣ ти са краката.

Дѣ тоз кѫсмет у майка ти.

Дѣ ходихте? — У брата. — Какво пихте? — Водица. — По-добрѣ у свата ракийца, че нека е парцуца.

Дѣт' си лѣтос свирил, там зимас играй.

Дѣт' си челѣк сам си стори и дявол-а не може му го стори.

Дѣте като дробляк.